

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **V. K.**,
bytem X,

proti
žalovanému: **Magistrát města Kladna**,
sídlem náměstí Starosty Pavla 44, Kladno,
o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného.
2. Požaduje, aby soud přikázal žalovanému vydat rozhodnutí o jeho návrhu ze dne 8. 3. 2021, který označil jako „*Návrh na odstranění vad ohrožující bezpečnost na veřejné komunikaci III třídy ul. Jana Vrbý a Na kovárně*“ (dále jen „Podání“).
3. Namítá, že pokud je podán návrh podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je žalovaný povinen zahájit řízení. Jelikož má

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

žalovaný dostupné podklady a komunikace je v jeho vlastnictví, nic mu nebránilo vydat rozhodnutí

do 30 dnů. Rozhodnutí však nevydal. Žalobce proto podal dne 19. 4. 2021 žádost podle § 80

odst. 4 správního řádu, již se domáhal, aby Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) nařídil žalovanému vydat rozhodnutí. Ten však ani po urgencích nenařídil žalovanému vydat rozhodnutí.

4. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Dle žalovaného žalobce v Podání neuvedl žádné nové skutečnosti, na jejichž základě by měl povinnost zahájit správní řízení. Podání bylo proto vzato na vědomí a založeno. O tom žalobce vyrozuměl přípisem ze dne 6. 4. 2021. Správnost postupu žalovaného potvrdil krajský úřad. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) je protiprávní nečinností stav, kdy správní orgán, který má podle zákona jednat ve stanovené lhůtě, nekonal. Žalovaný v zákonem stanovené lhůtě konal. Podání však považoval za nedůvodné a řízení nezahájil. Správní orgán zahájí řízení jen tehdy, pokud na základě vlastního uvážení dojde k závěru, že je to opodstatněné, tedy že jsou naplněny zákonné důvody pro zahájení řízení. Žalobce podává k žalovanému od roku 2012 různé podněty, které však nejsou vždy právně a skutkově relevantní.
5. Žalobce v replice uvádí, že žalovaný svým postupem porušuje § 2 odst. 1, § 4 odst. 1, § 6 odst. 1, § 9, § 15 odst. 1 a § 17 odst. 1 správního řádu. Žalovaný disponuje odborným personálem na úseku pozemních komunikací a ze zákona odpovídá za jejich stav a soulad s právními předpisy. Jakmile obdržel Podání, byl povinen založit spis, provést kontrolu daných silnic, zdokumentovat jejich technický stav, provést kontrolu rodinných domů na ně napojených, vyhotovit protokol a vydat rozhodnutí. Žalovaný nedoložil, že postupoval v souladu se správním řádem.
6. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje formální náležitosti na ni kladené. Žalobce před podáním žaloby bezvýsledně vyčerpал prostředek, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce postupoval podle § 80 odst. 3 správního řádu, neboť se přípisem ze dne 19. 4. 2021 domáhal u krajského úřadu jakožto nadřízeného správního orgánu žalovaného, aby učinil opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 4 správního řádu, která měla spočívat v nevydání rozhodnutí. Žalobce se na krajský úřad obrátil poté ještě podáními ze dne 11. 5. 2021, 7. 7. 2021, 19. 7. 2021 a 9. 8. 2021. Krajský úřad žádné opatření proti nečinnosti neučinil, neboť dospěl k závěru, že žalovaný neměl povinnost o Podání žalobce rozhodnout, jelikož se jednalo o podnět podle § 42 správního řádu, a žalobce byl v zákonem stanovené lhůtě vyrozuměn o tom, že nebyly shledány důvody pro zahájení řízení z moci úřední.
7. S ohledem na tvrzení žalobce, že žalovaný měl o Podání věcně rozhodnout, soud přistoupil k věcnému projednání žaloby, neboť nebylo možné pouze na základě obsahu žaloby a vyjádření žalovaného učinit závěr, že se zjevně bez jakýchkoli pochyb nemůže jednat o nečinnost ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem žalobce souhlasil a žalovaný na výzvu soudu nesdělil svůj nesouhlas, tudíž se má za to, že s takovým postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
9. Podle § 42 správního řádu správní orgán je povinen přijímat podněty, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední. Pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu. Sdělení správní orgán nezasílá, postupuje-li vůči tomu, kdo podal podnět, podle § 46 odst. 1 nebo § 47 odst. 1.
10. Podle § 44 odst. 1 správního řádu řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.
11. Podle § 46 odst. 1 správního řádu řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.
12. Žalobce v Podání uvedl, že žalovaný porušuje zákony, vyhlášky a závazné normy, neboť na místních komunikacích v ulicích Jana Vrby a Na kovárně jsou vady ohrožující bezpečnost chodců, staveb a řidičů motorových vozidel. Dále uvedl, že místní komunikace jsou stavbou, tudíž se na ně vztahují zásady uvedené v § 132 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), (dále jen „stavební zákon“). Stavební zákon ani prováděcí předpisy stejně jako předchozí právní úprava nepřipouští do těchto ulic umístění podnikatelských subjektů. Vlastník komunikace je povinen ve veřejném zájmu dbát o bezpečnost chodců, seniorů a zdravotně postižených osob. Ulice Jana Vrby v úseku od ulice Železničářů po ulici Na kovárně na hranici pozemků p. č. XA, XB a XC a ulice Na kovárně na hranici pozemků p. č. XC a XD nejsou jako tělesa průjezdního úseku komunikace ohraničeny šířkou vozovky s krajnicemi mezi zvýšenými obrubami chodníku, jak stanoví § 11 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Celá čtvrť Výhybka má všude řádně realizované chodníky, jen u rodinného domu č. p. XE město chodník bez zdůvodnění odstranilo. Jeho odstraněním byl odstraněn i sjezd k rodinnému domu č. p. XE, čímž dochází k ohrožení bezpečnosti chodců i motorových vozidel. Chodci vycházející z domu nejsou chráněni před projíždějícími vozidly. Dochází též k tomu, že vozidla zablokuji vchod a žalobce nemůže vyjít z domu. K tomu žalobce poukazuje na § 10 odst. 1 až 5 zákona o pozemních komunikacích a namítá porušení § 12 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Uvedl, že v době přidělení čísla popisného domu č. p. XE

v ulici Jana Vrby zde byl chodník a sjezd a nájezd splňoval podmínky právních předpisů. Dále uvedl,

že svislé dopravní značení ve čtvrti Výhybka odporuje § 22 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o obecných požadavcích“). Jelikož na dodatkových značkách je uvedeno „mimo zásobování“,

je povolen vjezd kamionům, ačkoli územní plán v zástavbě rodinných domů, kde jsou komunikace široké jen 10 m, zakazuje provozovat objekty s nároky na dopravní infrastrukturu. Na komunikaci lze vzhledem k jejich šíři připojit pouze rodinné domy. Žalobce požadoval,

aby žalovaný ve veřejném zájmu (bezpečnosti občanů) uvedl výše uvedené ulice do souladu s právními předpisy. Konkrétně požadoval obnovení chodníku v ulici Jana Vrby a Na kovárně, dodržení § 22 odst. 1 vyhlášky o obecných požadavcích, odstranění stávajícího dopravního značení a provedení nového dopravního značení, které by na místních komunikacích o šířce 10 m ve čtvrti Výhybka (ulici Jana Vrby a Na kovárně) dopravní značkou B4 zakázalo vjezd nákladních automobilů s tím, že nikde nebude povolen vjezd zásobování, dopravní značkou B20a omezilo rychlost na 30 km/h a byl vyznačen parkovací pruh o šířce 2,2 m. Žádal, aby dopravní situace byla pravidelně kontrolována městskou policií.

13. Žalovaný přípisem ze dne 6. 4. 2021, č. j. Z/117/21, oznámil žalobci, že jeho Podání neobsahuje nové skutečnosti než ty, které byly řešeny v korespondenci v letech 2012 až 2017, a tudíž Podání bez dalšího založil do spisu.
14. Aby bylo možné žalobě na ochranu proti nečinnosti vyhovět, musí mít žalovaný správní orgán povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. To zásadně předpokládá, že před tímto správním orgánem probíhá správní řízení, které má vyústit ve vydání takového rozhodnutí. Jak konstatoval rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 27. 6. 2017, č. j. 2 As 179/2016-66, žaloba na ochranu proti nečinnosti *„je prostředkem ochrany proti nevůli správního orgánu vydat v zahájeném řízení rozhodnutí a řízení tak řádně ukončit. Nosným důvodem pro rozhodnutí soudu o takové žalobě je proto zjištění, zda žalovaný správní orgán vede (či má dále vést) konkrétní správní řízení a vydat v něm rozhodnutí.“* (obdobně srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010-76). Podle ustálené judikatury se osoba nemůže nečinností žalobou úspěšně domáhat vydání rozhodnutí v těch případech, kdy žádné správní řízení neběží (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, bod 67).
15. Správní řízení může být zahájeno podáním žádosti, nebo z moci úřední, k čemuž může kdokoli dát podnět. Nezahájí-li správní orgán na základě podnětu řízení z moci úřední, podatele podnětu jen informuje, že k zahájení řízení důvod neshledal. Zkoumání podnětů ve smyslu § 42 správního řádu je pouze neformální postup, na jehož základě může, ale nemusí být správní řízení zahájeno. Sdělení podle § 42 správního řádu, kterým správní úřad vyrozumí podatele o osudu jeho podnětu, není správním rozhodnutím (viz rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 As 117/2017-46, č. 3631/2017 Sb. NSS).
16. Vydání rozhodnutí ve věci se nelze úspěšně domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 odst. 1 s. ř. s. v případech, kdy je možno správní řízení zahájit jen z moci úřední a správní orgán k takovému kroku nepřistoupil a při vyřízení podnětu k jeho zahájení

postupoval

podle

§ 42 správního řádu (rozsudek NSS ze dne 8. 7. 2009, č. j. 3 Ans 1/2009-58).

17. Žalobce má za to, že tím, že žalovanému vznikla povinnost vydat o Podání rozhodnutí ve věci, které by splňovalo formální a obsahové náležitosti dle § 67 a 68 správního řádu.
18. S tímto názorem se soud neztotožňuje. Každé podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu, bez ohledu na to, jak je označeno (§ 37 odst. 1 věta druhá správního řádu). Podání žalobce ze dne 8. 3. 2021 nelze považovat za úkon, kterým se zahajuje (jedno nebo více) řízení o žádosti ve smyslu § 44 odst. 1 správního řádu. Jedná se o podnět podle § 42 správního řádu, na jehož základě správní orgán posoudí, zda jsou dány důvody pro zahájení řízení z moci úřední.
19. Stavební zákon, zákon o pozemních komunikacích, vyhláška o obecných požadavcích ani zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, totiž fyzickým či právnickým osobám nezakládají právo disponovat s takovým předmětem řízení, který vymezil žalobce v Podání ze dne 8. 3. 2021. V případě, že zákon nepředpokládá možnost zahájení řízení na žádost, je třeba považovat podání obsahující návrh na zahájení řízení za podnět pro další činnost správního orgánu, tj. pro posouzení, zda jsou dány důvody pro zahájení řízení z moci úřední podle § 42 správního řádu (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 6. 2001, sp. zn. II. ÚS 345/01, či ze dne 23. 10. 2013, sp. zn. II. ÚS 2990/13).
20. Stavební úřady vykonávají soustavný dozor nad zajišťováním ochrany veřejných zájmů, ochrany práv a oprávněných zájmů právnických a fyzických osob a nad plněním jejich povinností vyplývajících ze stavebního zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení (§ 132 odst. 1 stavebního zákona). Dbají přitom, aby stavby byly prováděny v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu, byly užívány jen k povolenému účelu, neohrožovaly život a zdraví osob nebo zvířat, neohrožovaly bezpečnost, a aby byly odstraněny stavebně bezpečnostní, požární, hygienické, zdravotní nebo provozní závady na stavbě anebo na stavebním pozemku, včetně překážek bezbariérového užívání staveb (§ 132 odst. 3 téhož zákona). Mohou mimo jiné nařídit obnovení předcházejícího stavu stavby, u které byly bez stavebního povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu anebo v rozporu s ním provedeny stavební úpravy spočívající v odstranění některé části stavby (§ 129 odst. 8 stavebního zákona), nařídit nezbytné úpravy v zájmu bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích za podmínek § 137 stavebního zákona či zakázat užívání stavby užívané nepovoleným způsobem (§ 134 odst. 5 stavebního zákona).
21. Návrh na obnovení chodníku na místních komunikacích za účelem dosažení bezpečnějšího provozu na pozemních komunikacích, tvrzení o nemožnosti umístění „podnikatelských subjektů“ či provozování objektů s nároky na dopravní infrastrukturu v ulicích Jana Vrbu a Na kovárně a apel na dodržování vyhlášky o obecných požadavcích stran šířky komunikace a možnosti připojování rodinných domů není žádostí, kterou by bylo zahájeno řízení o žádosti (§ 44 správního řádu), v němž by byl správní orgán povinen vydat rozhodnutí. Z hlediska obsahu se jednalo o podnět adresovaný žalovanému, ve kterém byl žalovaný jakožto stavební úřad upozorněn na dle názoru žalobce nezákonný stav a vyzván k provedení stavebního dozoru ve smyslu § 132 stavebního zákona, na který

žalobce též v Podání ze dne 8. 3. 2021 odkázal. Podnětem, kterým je správní orgán upozorněn na protiprávní stav, žádné řízení zahájeno není (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2007, č. j. 4 Ans 6/2006-162). Protože zde nebylo zahájeno řízení, nemůže se žalobce úspěšně domáhat uložení povinnosti vydat rozhodnutí ve věci.

22. Účelem žaloby na ochranu proti nečinnosti je dosáhnout vydání rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. ve správním řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 8. 2010, č. j. 4 Ans 5/2010-70, či ze dne 27. 3. 2014, č. j. 4 Aps 7/2013-25, bod 17). Provedení stavebního dozoru však takovým úkonem není. Jedná se o dozorčí (dohledovou) pravomoc, na jejíž provedení obecně nemají osoby veřejné subjektivní právo (viz např. rozsudky NSS ze dne 19. 12. 2006, č. j. 1 Afs 56/2004-114, č. 1113/2007 Sb. NSS, a ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 55/2010-50, či rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, bod 80).
23. Žalovaný jakožto silniční správní úřad vykonává v mezích své působnosti na místních komunikacích dozor (viz § 40 odst. 4 ve spojení s § 41 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Pokud při výkonu dozoru zjistí porušení povinností či zákona, podle potřeby a povahy zjištěných nedostatků může uložit v řízení na místě nebo v řízení zahájeném z moci úřední na základě protokolu o kontrole povinnosti k odstranění těchto nedostatků (§ 41 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích). Na úvaze silničního správního úřadu je, zda na základě obdržených podnětů shledá důvody k zahájení a vedení řízení z moci úřední. Poukazoval-li žalobce na porušování předpisů a ohrožení bezpečnosti osob a silničního provozu, bylo na žalovaném, aby posoudil, zda jsou dány důvody pro zahájení řízení z moci úřední. Jelikož řízení nezahájil, nemůže se žalobce úspěšně domáhat vydání rozhodnutí.
24. Ani požadavek na provedení nového dopravního značení v lokalitě pro tvrzenou nezákonnost stávajícího dopravního značení nepředstavoval dle svého obsahu žádost, o níž byl žalovaný povinen vydat rozhodnutí. Návrh na změnu dopravního značení není úkonem, kterým by se zahajovalo řízení o žádosti podle § 44 odst. 1 správního řádu. Dopravní značení se vymezuje z důvodu odchylné úpravy silničního provozu od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Faktické provedení (osazení) dopravního značení se činí na základě místní úpravy provozu, kterou stanoví příslušný správní orgán ve formě opatření obecné povahy (srov. § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu). Obecná úprava řízení o opatření obecné povahy je obsažena v § 171 a násl. správního řádu. Z důvodu absence úpravy způsobu zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy v obecné právní úpravě správního řádu se v odborné literatuře dovozuje, že se zahajuje z moci úřední, ledaže je ve zvláštních právních předpisech výslovně uvedeno, že se zahajuje na žádost. Pokud zvláštní právní úprava ničeho nestanoví, jedná se s ohledem na subsidiární aplikaci správního řádu o řízení z moci úřední (srov. Hejč, D., Bahýľová, L. Opatření obecné povahy v teorii a praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017). Zákon o silničním provozu nestanoví, že je řízení o změně místní úpravy provozu zahajováno na žádost. Podání žalobce tak lze považovat pouze za podnět ve smyslu § 42 správního řádu aplikovaného přiměřeně dle § 174 odst. 1 správního řádu. Bylo na žalovaném, aby posoudil, zda jsou dány důvody pro zahájení řízení o vydání opatření obecné povahy z moci úřední. Žalovaný důvody pro zahájení řízení neshledal, o čemž žalobce vyrozuměl. Nebylo

povinností žalovaného vydat rozhodnutí. Žalobci nesvědčilo ani právo na vydání opatření obecné povahy, případně na to, aby vůle je nevydat byla vyjádřena v rámci procedury dle § 171 a násl. správního řádu, jako je tomu v případě opatření obecné povahy vydávaného na žádost (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2016, č. j. 2 As 78/2016-72).

25. Z výše uvedeného plyne, že doručením Podání žalovanému nebylo zahájeno řízení o žádosti.
Bylo na žalovaném, aby Podání posoudil jako podnět podle § 42 správního řádu a zhodnotil, zda jsou dány důvody pro zahájení (jakéhokoli) řízení z moci úřední. Žalobci tedy nevzniklo právo, aby bylo o jeho Podání vydáno správní rozhodnutí. Na jeho podkladě nebylo ani zahájeno řízení z moci úřední. Žalobě na ochranu proti nečinnosti tedy nebylo možné vyhovět, neboť před žalovaným neprobíhalo správní řízení a žalovaný neměl povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný dostal své povinnosti ve třicetidenní lhůtě vyrozumět žalobce o tom, že neshledal důvody pro zahájení řízení z moci úřední, a jaké úvahy jej k tomu vedly (srov. § 42 správního řádu).
26. Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě spatřoval nezákonnou nečinnost správního orgánu v nevydání správního rozhodnutí o Podání a v souladu s tím se domáhal v návrhu výroku rozsudku uložení povinnosti žalovanému vydat o Podání rozhodnutí ve věci, bylo na místě věcně posoudit, zda žalovanému vznikla povinnost o Podání vydat rozhodnutí, či nikoli. Nebyl tedy dán důvod pro odmítnutí žaloby z důvodu nesprávné volby žalobního typu, a tedy ani poučení žalobce o možnosti a podmínkách využití jiného žalobního typu ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze 14. 8. 2019, sp. zn. II. ÚS 2398/18.
27. Z uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl plně úspěšný, soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. března 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu